

Že klije

Iz Lukovega evangelija 1,5-25

V dneh Heroda, kralja v Judeji, je živel duhovnik, ki mu je bilo ime Zaharija. Bil je iz Abíjeve duhovniške skupine, njegova žena pa je bila izmed Aronovih hčera; ime ji je bilo Elizabeta. Oba sta bila pravična pred Bogom. Živela sta brez graje, po vseh Gospodovih zapovedih in navodilih. Otrok nista imela, ker Elizabeta ni bila rodovitna, in sta bila že zelo v letih. Ko je bila na vrsti Zaharijeva skupina in je opravljal duhovniško službo pred Bogom, ga je po običaju duhovniške službe zadel žreb, da je šel v Gospodovo svetišče zažgat kadilo; vsa množica pa je ob uri kadilne daritve molila zunaj. In prikazal se mu je Gospodov angel, ki je stal na desni strani kabilnega oltarja. Ko ga je Zaharija zagledal, se je vznemiril in obšel ga je strah. Angel pa mu je rekel: »Ne boj se, Zaharija, kajti uslišana je tvoja molitev! Tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sina. Daj mu ime Janez. V veselje in radost ti bo in mnogi se bodo veselili njegovega rojstva, ker bo velik pred Gospodom. *Vina in opojne pijače ne bo pil* in že v materinem telesu bo napolnjen s Svetim Duhom. Veliko Izraelovih sinov bo spreobrnil h Gospodu, njihovemu Bogu. In on sam bo hodil pred njim z Elijevim duhom in močjo, *da obrne srca očetov k otrokom*, nepokorne k modrosti pravičnih in ustvari za Gospoda pripravljeno ljudstvo.« Zaharija je nato rekel angelu: »Po čem bom to spoznal? Jaz sem namreč star in moja žena je v letih.« Angel mu je odgovoril: »Jaz sem Gabriel, ki stojim pred Bogom. Poslan sem, da spregovorim s teboj in ti sporočim to veselo novico. Ker pa nisi verjel mojim besedam, ki se bodo izpolnile ob svojem času, boš onemel in ne boš mogel govoriti do dne, ko se bo to zgodilo.«

Ljudje so medtem čakali na Zaharija in se čudili, da se tako dolgo mudi v svetišču. Ko pa je prišel ven, jim ni mogel nič povedati. Tedaj so spoznali, da je imel v svetišču videnje. Dajal jim je sicer znamenja, vendar je ostal nem. In ko so se dopolnili dnevi njegove službe, je šel domov. Po teh dneh je njegova žena Elizabeta spočela. Pet mesecev se je prikrivala in govorila: »Tako mi je storil Gospod v dneh, v katerih se je ozrl name, da mi odvzame mojo sramoto pri ljudeh.«

... da bi skrbel za kal novega življenja, njegovo Besedo v tebi, družini, bratstvu ...

☪ Luka začne s poročilom o dogodkih tako, da preplete zgodovino izraelskega ljudstva z aktualnostjo takratnega rimskega imperija, ki ga predstavlja Herod Veliki (kralj Judeje od leta 36 pr. Kr. do leta 4 po Kr.). Zaharija in Elizabeta sta spomin in varuha obljub Božje naklonjenosti. Zaharija, čigar ime pomeni *Bog se spominja*, je levit, duhovnik. Ima privilegij, da služi pri oltarju, da daruje daritev v imenu ljudstva. Tudi njegova žena Elizabeta, katere ime pomeni *Bog sklene zaveznitvo*, izhaja iz Aronovega rodu, Božjega izbranca, ki mu je Bog storil, da mu je ozelenela palica (prim. 4 Mz 17,16-23). Po krvi sta Zaharija in Elizabeta upravičena do privilegirane položaja. Temu, kar sta zastonj prejela, sta dodala še svoj del. Pravična sta, saj popolnoma spoštujeta Gospodovo postavo. In vendar sta nerodovitna. Imata vse. Manjka jima le ena stvar: sin, potomec. Manjka jima veselje do življenja.

☪ Tudi kraj, v katerem se dogajajo ti dogodki, je v prvi vrsti najsvetejši prostor – Zaharija je bil po žrebu izbran, da vodi bogoslužje s kadilom. Ta daritev, ki je primerljiva z žgalno daritvijo, je bila položena na oltar. Zaharija se torej nahaja v Svetem, v delu templja, ki je najbližje Presvetemu, kamor je lahko vstopil enkrat letno le veliki duhovnik. Zaharija je čisto blizu Bogu. Toda Bog je tisti, ki preko svojega angela izniči zadnjo razdaljo med njima. Če se On ne bi spustil

Bratstvo Evangelii Gaudium – Fraternità Evangelii Gaudium 2022/2

med nas, bi bilo za nas nemogoče povzpeti se do Njega. Angelovo oznanjenje Zahariji nam že od začetka razodeva neuspeh vseh človeških religioznih prizadevanj. S svojim spoštovanjem Božjih zakonov ne moremo osvojiti Boga, pač pa je On tisti, ki pride, da bi nas pritegnil v odnos zaupanja, prijateljstva in rodovitnosti.

☪ Zaharija kot duhovnik, torej posrednik, na oltar skupaj s kadilom izroči vse molitve ljudstva, ki zunaj Svetega čaka na odgovor Boga. Med temi molitvami je tudi Zaharijeva in Elizabetina – prošnja, da bi prejela sina, kar bi bilo za izraelsko ljudstvo znamenje Božjega blagoslova. Zaharija se je znašel v težki situaciji. Njegov položaj in funkcija mu sicer omogočata dostop do svetih stvari, a je zaradi lastne nerodovitnosti izključen iz polne udeležbe pri obljubah zaveze. V Božji hiši lahko prebivamo celo življenje, ase nikoli ne udeležimo praznovanja. Lahko storimo mnogo stvari za Boga in Cerkev, a nikdar ne izkusimo veselja odrešenja.

☪ Na Božjo dobroto se Zaharija odzove s čudno nejevero. Mi prosimo, a ko Bog odgovori na naše molitve, podvomimo. Seveda Bog odgovori na svoj način. Zaharija in Elizabeta sta si sina želela zase. Bog jima podari otroka, ki bo postal prerok. Janez ne bo služil njima, ampak ljudstvu. Zaharijev dvom je pereč, saj za razliko od Marije ob angelovem oznanjenju slednjega ne vpraša, kako bo Bog uresničil svojo Besedo, ampak sprašuje, ali je Bog zmožen izpolniti svojo obljubo. In vendar je tisti, ki mu prinese oznanilo, Gabrijel, čigar ime pomeni *Bog je močan*, pogumen. Kot odgovor na Zaharijev molk odmeva veselje Elizabete, ki z istimi besedami kakor Rahela, ko je rodila Jožefa (prim. 1 Mz 30,23), razglasi Božjo zmago nad vezmi, ki jih nalaga postava. Bog ima moč, da podari življenje ter blagoslovi bedno in nesrečno bivanje, saj je Gospod življenja. To, kar Bog želi, izvrši.